

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Institutiones Canonicae

Schnorrenberg, Anno

Coloniae, 1740

§. 5. De obligationibus conjugum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62040](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62040)

§. Quintus.

D E

Obligationibus Conjugum.

Quæres primò. Quid sibi invicem debent conjuges ?

R. Ex S. Augustino relato in *Can. quidquid. 3. caus. 32. q. 2.* Debent sibi conjugati non solum ipsius sexûs sui commiscendi fidem, liberorum procreandorum causâ, quæ prima est humani generis in ista mortalitate societas, verum etiam infirmitatis invicem excipiendæ, ad illicitos concubitus evitandos mutuam quodammodo servitutum.

Quæres secundò. An conjuges ad debitum sub peccato mortali obligentur ?

R. Affirmativè. Si tu abstines, inquit *Canon. si tu. 24. caus. 27. q. 2.* Sine uxoris voluntate, tribuis ei fornicandi licentiam, & peccatum illius tuæ imputabitur abstinentiæ.

Quæres tertio. An propter incestum conjux debitum petere non possit ?

R. Affirmativè. Nec propriæ uxori sibi licet reddere debitum, quam sibi reddidit illicitam Sororem ejus cognoscendo. Gratian. ad *Can. qui dormierit. 30. caus. 27. q. 2.*

Quæres quarto. Quæ obligatio educandi proles in conjugibus ?

R. Puer adhuc infans magis materno quam paterno indiget solatio, post triennium apud Patrem non suspectum alii debet. Unde versus :

Mater alit puerum trimum, trimoque minorem,

Majorem verò pascere Patris erit. *Cap. 2. de convers. infidel. junct. Gloss.*

Quæres quinto. An una conjux alterâ invitâ ad religionem transire possit ?

R. Si nondum fuerint una caro simul effecti, potest unus ad DEUM transire, & alter in sæculo remanere. *cap. verum. 2. de convers. conjugat.*

Quæres sexto. Intra quod tempus conjux matrimonio nondum consummato alterâ parte invitâ ad religionem transire potest ?

R. Intra duorum mensium spatium debet vel matrimonium consummare, vel ad religionem transire. *cap. ex publico. 7. de convers. conjugat.*

Quæres septimo. An matrimonio consummato uterque ad religionem transire possit ?

R. Affirmativè, ex mutuo consensu. Licet enim scriptum sit : quod DEUS conjunxit, homo non separet, DEUS tamen & non homo separet, quando divini amoris intuitu ex consensu utriusque conjugis matrimonia dissolvuntur. *Can. scripsit. 26. caus. 27. q. 2.*

Quæres octavo. An una conjux sine altera in sæculo remanente ad religionem transire de licentia alterius possit ? Eadem est quæstio, an vir de consensu

sensu mulieris Ordinem sacrum suscipere valeat ?

ꝛ. Si ita uxor senex est & sterilis, quod sine suspitione possit esse in saeculo, dissimulari potest, ut eâ in saeculo remanente & castitatem promittente ad religionem transeat vir ejusdem. *cap. cum sis praeclitus. 4. de convers. conjug.*

Quæres nonò. An vir de licentia uxoris religionem professus, si illa nec ad religionem transire, nec votum continentiae emittere velit, revocari possit ?

ꝛ. Nisi uxor ad Religionem transierit, aut perpetuò castitatem servare promiserit, vir potest & debet de monasterio revocari. *cap. 1. de convers. conjugat.* Si tamen talis ætatis fuerit, de qua suspicio haberi non possit, ipsa votum continentiae observans monasterium intrare non compellitur. *Cap. significavit. 18. de convers. conjug.*

Quæres decimò. An maritus taliter revocatus uxore mortuâ ad monasterium redire teneatur ?

ꝛ. Mortuâ uxore debet ad monasterium reverti sub regulari habitu Domino serviturus. *Cap. ex parte. 9. de convers. conjug.*

Quæres undecimò. An conjux, quæ ignorante altero est professa, ad minus voto continentiae obstringatur ?

ꝛ. Licet votum ejus usquequaque non tenuerit, eatenus tamen fuit obli-

gatorium, quatenus se poterat obligare, promisit enim intrando monasterium se non tractaturum carnis debitum, quod erat in potestate ipsius, redire verò ad saeculum in ejus non erat potestate, sed in potestate mariti: & ideo quantum ad ipsam tenuit votum, quod post viri obitum tenere non desit, cum ad eum casum, à quo poterat efficax habere principium pervenisse noscatur. *Cap. placet. 12. de convers. conjug.*

Quid si altera conjux sciverit & dissimulaverit professionem ?

ꝛ. Non potest habitum abjicere, quem assumpsit, nec uxore suâ, postquam ad domum transierat regularem, de præsentis vitæ sublatâ aliam sibi matrimonio copulare: quod si contraxerit, matrimonium ipsum est irritum.

Quæres duodecimò. An post matrimonium consummatum conjux innocens adulterâ in vitâ ad religionem transire possit ?

ꝛ. Affirmativè est expressus textus in *cap. constitutus. 15. & cap. veniens. 16. de convers. conjug.* Idem est de adulterio spiritali, si videlicet una conjux facta sit infidelis, altera, postquam auctoritate ecclesiasticâ divortium declaratum, in vitâ nocente ad religionem liberè convolare potest, & est casus in *cap. mulier fin. de convers. conjug.*

* * * * *
* * * * *
* *
*

Ddd 3

TITU.